

Kære Studenter

Et stort tillykke med jeres flotte huer – og I skal være stolte af jer selv for det arbejde og den personlige indsats, som jeg ved, at det på forskelligvis har krævet af jer, for at vi i dag kan fejre jer som studenter. Jeg vil også sige et stort tillykke til jer forældre. I skal vide, at I har et ungt menneske, der har rigtig meget at byde på, og det har været en fornøjelse at følge, hvordan jeres datter/søn er vokset som person og menneske gennem deres ungdomsuddannelse hos os.

Jeres studentereksamensbevis er et udtryk for, at I nu mestrer en høj faglighed, som I kommer til at sætte i spil på mange forskellige måder. Men I tager også meget mere end en stor faglig viden med jer på jeres videre færd i livet – og det er noget, som er langt mere undefinerbart end det eksamensgennemsnit, som står på jeres bevis. I dag sidder I her også som social kompetente unge mennesker, der er godt rustet til at deltage og indgå i forskellige demokratiske fællesskaber, hvor respekt, mangfoldighed, nysgerrighed og integritet udgør nogle af de bærende elementer.

I er i dag blevet fuldt ind i festsalen af en af jeres lærere, som I også vil få overrakt jeres studentereksamensbevis af. I dag afslutter I ikke blot et stx- eller hf-forløb. I afslutter også 2 eller 3 år i det ungefællesskab, som I har været en del af gennem jeres ungdomsuddannelse på Katedralskolen. Jeres studentereksamensbevis er det konkrete bevis på, at I nu har afsluttet en ungdomsuddannelse og I skal videre ud i verden og finde jer en ny ramme at udfolde jer i. Men i dag vil vi også have lov til at dvæle ved, at I tager afsked med os og det fællesskab, som I på forskelligvis har været en del af sammen med jeres lærere. Værdien af det fællesskab eksisterer ikke som et tal på jeres bevis. Det er noget, som I tager med jer som individ og menneske. Om lidt vil I blive lykønsket af en af jeres lærere med et håndtryk, og i det splitsekund, som håndtrykket varer, markerer I og jeres lærer værdien af det fællesskab, som I har haft sammen. Om mange år, når I tænker tilbage på jeres tid på Katedralskolen, ønsker jeg, at det er værdien af fællesskabet, symboliseret ved det håndtryk, som I i dag får af en af jeres lærere, der vil være nærværende for jer og ikke jeres gennemsnittet på jeres eksamensbevis.

I navigerer i og skal navigere i en tid, der er præget af stor usikkerhed, og hvor det, som er nyt i dag, er forældet i morgen. Hastigheden hvormed de forandringer foregår bliver stadige højere og højere, og det vil konstant udfordre jeres integritet som menneske og person. Brugen af kunstig intelligens eller AI, som det også kaldes, har for alvor gjort sit indtog i det omkringliggende samfund gennem jeres år på Katedralskolen. AI er også ny i en gymnasiesammenhæng, og det har udfordret os på forskellige måder. Gennem jeres gymnasietid er AI trængt igennem osteklokken til læringsmiljøet i uddannelsessektoren, og som sektor famler vi os frem. Skiftevis har vi omfavnet AI og andre gange har vi forsøgt at holde det ude ved forbud. I har gennem jeres tid på Katedralskolen oplevet begge dele. Inddragelse af AI og den måde, som vi i dag skal evaluere det faglige udbytte af jeres læringsproces på, har stået i et misforhold til hinanden, og det har udfordret relationen i det fælles læringsrum, som I og jeres lærere har været en del af.

Om nogle år, når I tager hul på jeres erhvervskarriere efter endt videregående uddannelse af den ene eller anden slags, vil AI med stor sandsynlighed være en integreret del af jeres fremtidige arbejdsliv, og I vil med garanti også tænke tilbage på jeres tid med AI i gymnasiet, som hørende en svunden tid til, hvor AI gav anledning til mistænksomhed og et redskab, som vi som institution forsøgte i et vist omfang at holde ude i en armlængde af jer ved forbud.

AI er blot et eksempel på, hvordan rammerne for vores hverdag er under en konstant forandring, og det i et tempo, som vi nogle gange kan have svært ved at begribe omfanget og konsekvensen af. Men det er et vilkår, der ikke står til at ændre. Viden er en foranderlig størrelse og vil til hver en tid være et spejlbillede af det omkringliggende samfund, hvor det finder liv, udfolder sig og bidrager på forskelligvis med en nytteværdi til os som menneske og samfund. Jeres eksamensbevis er et udtryk for den viden, som I har tilegnet jer gennem jeres gymnasietid, og som giver mening i den samfundsmæssige kontekst, som I er en del af i dag. I morgen vil I blive udfordret af ny viden, nye teknologier og I skal tilegne jer nye kompetencer, før I nærmest har fordøjet og omsat den viden og de kompetencer, som I mestrede i går.

I skal udfolde jeres liv og finde et ståsted i et samfund, der er under konstant forandring, samtidigt med at I bliver mødt med krav om, at I hele tiden skal være på vej videre mod noget nyt og noget bedre. Intet er godt nok, og tiden til at dvæle i nuet og bare være i harmoni med sig selv i et kort øjeblik, er ensbetydende med, at man ikke er

lykkes og ikke er perfekt. De omkringliggende medieskabte billeder vil hele tiden udfordre jer på, at der er nogle der er smukkere, dygtigere, mere perfekte end jer selv.

Men I er alle perfekte lige præcis, som I er, og det perfekte findes ikke. Det er en illusion, som det omkringliggende samfund forsøger at fastholde jer i via de medieskabte billeder, der omgiver jer. I det samfundsmæssige skabte mediebillede forsøger man at give jer en oplevelse af, at det perfekte er lige om hjørnet, hvis I bare lige anstrenger jer lidt mere. Giv jer selv rum og plads til at fejle – det er i den læring I bliver klogere på jer selv som menneske og opnår den integritet, der gør det muligt for jer at slippe fri af den evige jagt på det perfekte.

Hold fast og værn om nærværet i de nye fællesskaber, der venter på jer. Insister på respekten for hinandens forskelligheder, og retten til ikke at være perfekt, men pragtfuld lige præcis som den, som I hver især er. Det er kernen i det, som I kender som Haka-fællesskabet, og som I om lidt forlader for at drage videre mod nye og andre fællesskaber. Det håndtryk, som I får af en af jeres lærere, når I om lidt for udleveret jeres eksamensbevis, er et udtryk for det værdifællesskab, som I har været en del af gennem jeres tid på Katedralskolen, og som har bundet jer og os sammen på kryds og tværs af årgange og klasser. Jeg håber, at håndtrykket af jeres lærer for altid vil stå for jer som en evig påmindelse om at give nærværet, respekten, integriteten og mangfoldigheden plads i jeres liv og understøtte jer i at give illusionen om det perfekte baghjul.

Vi er stolte af jer studenter for det pragtfulde unge menneske, som I hver især er som person. Vi fejrer jer i dag for den arbejdsindsats og den personlige proces, som det har krævet af jer, for at I dag kan sidde her på scenen med jeres flotte huer på. Vi fejrer jer for, at I er blevet studenter og ikke for det tal, som står på jeres eksamensbevis.

Med de ord dimitterer jeg jer som studenter af årgang 2024